

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 10P/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314207693
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Kosorínová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4314207693.3

Rozhodnutie

Okresný súd v Leviciach sudkyňou Mgr. Janou Kosorínovou vo veci starostlivosti o Q.. P. Q. Y., K.. XX.X. XXXX U. S., K.. XX.X. XXXX, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, z rodičov: Q.. Q. Q., K.. XX.XX. XXXX, O. Z. S. XXX a Y. Q., K.. XX.X. XXXX, O. K. Q. K. B., I. XXXX/XX, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, takto

r o z h o d o l i :

Mal. Y., K.. XX.X. XXXX U. Q.. S., K.. XX.X. XXXX sa z v e r u j ú do osobnej starostlivosti matke.

Obidvaja rodičia sú o p r á v n e n í maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu každému z mal. detí sumou XX,-A. mesačne vždy do 15.teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky, počnúc dňom 4.4. 2014.

Zaostalé výživné za obdobie od 4.4. 2014 do 4.12. 2014 vo výške XXX,XX A. pre jedno dieťa je otec povinný zaplatiť do 90.tich dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

U p r a v u j e sa styk otca s mal. deťmi tak, že je oprávnený byť s Q.. Y. U. Q.. S. každý nepárny týždeň v sobotu od 12,00 hod. do 18,00 hod. za prítomnosti matky.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Matka mal. detí dňa 4.4. 2014 na tunajší súd podala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom. V návrhu žiadala mal. deti zveriť do svojej osobnej starostlivosti a zo strany otca určiť výživné vo výške XXX,-A. pre každé dieťa. Poukázala

na to, že s otcom detí spolu nežijú od februára 2014. Otec detí neprimerane finančne zadlžil rodinu, na jej dom má päť záložných práv a na jej plat siahli exekútori. Od prerušenia spoluzitia sa otec o deti nezaujímal. Na ich výživu neprispieval ani po nariadení predbežného opatrenia. Bola nútená si vybaviť náhradné výživné. Žije v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý uhrádza náklady na bývanie, finančne jej vypomáha a dokonca si kvôli nej zobral pôžičku. Zo svojho príjmu dostane len XXX,-A., keďže má nariadené exekúcie, pričom po prerušení spoluzitia otca detí žiadnu z ich pôžičiek neuhradza. V októbri 2014 otec prispel na výživu detí XXX,-A., zakúpil im topánky a následne na jej naliehanie zaslal 30,-EUR. Poukázala na zvýšené náklady s deťmi v súvislosti s ich zdravotným stavom aj návštevu materskej škôlky.

Otec potvrdil, že od prerušenia spolužitia s matkou detí, na ich výživu neprispel, keďže bol na matku detí nahnevaný. Prispel len v októbri tak ako to matka uviedla. Poukázal na to, že pre neplatenie výživného je voči nemu vedené exekučné konanie. Matka mu ukázala exekučný príkaz na základe ktorého má odovzdať vodičské oprávnenie. Nevie ako bude ďalej živnosť vykonávať. Na úver má i fixačnú klieťku, ktorú potrebuje na výkon živnosti, keďže ju nespláca spoločnosť od ktorej ju kupoval ju žiada vrátiť alebo zaplatiť dlžnú sumu. Uviedol, že má dve ďalšie vyživovacie povinnosti, avšak výživné k týmto deťom tiež neuhrádza. Žiadal upraviť styk s deťmi každý druhý víkend v sobotu od 12.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky. Uviedol, že začiatkom novembra sa stretol s deťmi aj s ich matkou, deti sa tešili, boli spolu všetci na večeri.

Kolízny opatrovník navrhol mal. deti zveriť do osobnej starostlivosti matke, zo strany otca určiť výživné po 80,-EUR pre každé dieťa odo dňa začatia konania s tým, že súd započítal dobrovoľné platby zo strany otca. Styk navrhol upraviť v súlade s návrhom otca.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Mal. deti pochádzajú z manželského pomeru. Na tunajšom súde pod sp.zn. 10P/91/2014 sa vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. deťom na čas po rozvode. Konanie nie je právoplatne skončené.

Rodičia detí prerušili spolužitie 28.2. 2014, kedy sa otec zo spoločnej domácnosti odsťahoval. Od prerušenia spolužitia otec neprejavoval žiaden záujem o mal. deti až do novembra 2014, kedy sa s nimi stretol v prítomnosti matky. Taktiež nijakým spôsobom neprispieval na výživu detí, až 23.10. 2014 kúpil synom topánky, každému v hodnote 15,-EUR, matke detí prispel na ich výživu 100,-EUR v ten istý deň a následne na jej žiadosť zaslal na ich výživu ešte 30,-EUR. Uznesením zo dňa 16.4. 2014 č.k. 10P/88/2014-8 súd predbežne zveril mal. deti do osobnej starostlivosti matke a zo strany otca určil výživné vo výške 60,-EUR pre každé dieťa. Rozhodnutie je vykonateľné dňom 16.6. 2014.

Matka s mal. deťmi obývajú rodinný dom, ktorý je vo výlučnom vlastníctve matky. V dome má právo doživotného bývania otec matky. Matke je zamestnaná, za r. 2014 (január - september) dosiahla priemerný čistý mesačný príjem XXX,XX A.. Poberá rodinné prídavky vo výške 47,04 EUR. Na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Levice zo dňa 27.10. 2014 jej bolo priznané náhradné výživné pre každé dieťa vo výške 60,-EUR. Všetky náklady spojené s bývaním uhrádza jej otec. Podľa vyjadrenia matky spláca viacero pôžičiek, o ktorej skutočnosti žiadne doklady nepredložila. Iné vyživovacie povinnosti nemá.

Otec detí je živnostník. Za r. 2013 na základe daňového priznania dosiahol príjmy XX.XXX,XX A., výdavky X XXX,XX A., základ dane predstavoval XX.XXX,XX A. a daň X.XXX,XX A.. Z predložených faktúr je zrejmé, že otec za r. 2014 dosiahol priemerný mesačný príjem X.XXX,XX A. brutto. Nevlastní žiaden nehnuteľný majetok. Od prerušenia spolužitia s matkou detí sa zdržiava u svojej matky, švagra resp. si zabezpečí prespanie v mieste výkonu práce. Má vyživovaciu povinnosť tiež k Q.. Q.Y., K.. XX.X. XXXX a U., K.. X.XX. XXXX, ku ktorým je určené výživné vo výške 120,-EUR pre obe deti.

Mal. deti navštevujú materskú školu. Školné mesačne predstavuje 7,-EUR a stravné 1,12 EUR na deň pre každé dieťa. Obe deti navštevujú logopedičku, detskú psychiatričku a neurológa.

Podľa § 24 odsek 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 odsek 1 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 odsek 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 36 odsek 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 odsek 4 Zákona o rodine Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 odsek 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 odsek 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vykonaným dokazovaním v predmetnej veci mal súd preukázané, že návrh matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností bol podaný dôvodne, keď rodičia detí spolu nežijú, sú v rozvode a otec o deti záujem neprejavoval, na ich výživu dobrovoľne nijakým spôsobom neprispieval. Rešpektujúc súhlasné stanovisko rodičov, kolízneho opatrovníka ako i skutočnosť, že v starostlivosti matky o mal. deti neboli zistené žiadne nedostatky, súd zveril mal. deti do jej osobnej starostlivosti.

Zo strany otca určil súd výživné vo výške 80,-EUR pre každé dieťa. Takto určené výživné rešpektuje zásadu zakotvenú v zákone o rodine, v zmysle ktorej dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Výživné zo strany otca vo výške 80,-EUR spolu s výživným, ktoré je povinná i matka mal. deťom poskytovať a rodinnými prídavkami je v súčasnosti spôsobilé pokryť všetky odôvodnené potreby mal. detí a je primerané možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov, prihliadnuc i na ďalšie vyživovacie povinnosti otca.

Tvrdenie otca o nemožnosti platiť určené výživné z dôvodu, že nebude môcť vykonávať živnosť pre odobratie vodičského oprávnenia pre nariadenú exekúciu je právne bezvýznamné, nakoľko pre súd je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia, a v konečnom dôsledku otec si uvedenú situáciu zaviniť sám neplatením výživného pre svoje deti, teda zo subjektívnych dôvodov. Nezodpovednosť otca k plneniu si vyživovacej povinnosti voči všetkým jeho deťom nemôže byť na ich ľarchu. Otec si výkonom živnosti dokáže zarobiť finančné prostriedky z ktorých môže stanovené výživné uhrádzať bez ohrozenia možnosti uspokojovať svoje nevyhnutné odôvodnené potreby. Súd neprihliadol ani na výdavky matky spojené s uhrádzaním pôžičiek, ktoré jednak nepreukázala, avšak na tieto by súd v súlade s § 62 odsek 5 nemohol prihliadnuť, keď výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Výživné súd určil v súlade s § 77 odsek 1 Zákona o rodine odo dňa začatia konania, t.j. 4.4. 2014. Súd zohľadnil skutočnosť, že otec má určené výživné vo výške 60,-EUR mesačne pre každé dieťa predbežným opatrením, ktoré je vykonateľné od 16.6. 2014 a stratí účinnosť až nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Otec od 4.4. 2014 do rozhodnutia súdu mal zaplatiť výživné XXX,XX A. pre jedno dieťa (apríl 80,-EUR: 30 dní = 2,67 x 26 dní + 7 mesiacov x 80,-EUR) z ktorej sumy súd odpočítal výživné určené predbežným opatrením (jún až november t.j. 60,-EUR x 6 mesiacov = 360,-EUR pre jedno dieťa) a dobrovoľný príspevok otca pre každé dieťa vo výške 80,-EUR (50,-EUR + 15,-EUR - topánky 23.10. 2014 a následný príspevok 15,-EUR). Zaostané výživné teda pre jedno dieťa predstavuje sumu 189,42 EUR (629,42 EUR - 440,-EUR), ktoré je otec povinný uhradiť do 90 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd zároveň upravil styk otca s mal. deťmi každý nepárny v sobotu od 12.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky. Pri úprave styku súd zohľadnil vek detí, ich špecifické potreby a zdravotné problémy, skutočnosť, že otec od prerušenia spolužitia s matkou detí, nebol s deťmi až do novembra 2014 v žiadnom kontakte ako i skutočnosť, že otec v súčasnosti nemá zabezpečené stabilné bývanie. V konečnom dôsledku otec ani neprejavil záujem o to, aby sa s mal. deťmi mohol stretávať častejšie z dôvodu svojej pracovnej zaťaženia. Uvedený rozsah styku dáva otcovi možnosť obnoviť a rozvíjať vzťah s mal. deťmi a aspon sčasti sa podieľať na ich výchove.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 146 odsek 1 písm. a) O.s.p., nakoľko sa jedná o konanie vo veci starostlivosti o mal. deti, ktoré súd môže začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre, v troch písomných vyhotoveniach. Odvolanie musí obsahovať označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, označenie mena, zamestnania a bydliska

účastníkov, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu opovažuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie,

oprávnený môže podať návrh na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie predpisu.

exekúcie podľa osobitného